

„Boli sme medzi vami malí, ako keď matka kŕmi a láska svoje deti“ (1 Sol 2, 7)

Otváracia sv. omša na Generálnej kapitule OFS, 4. November 2017

Kardinál Pietro Parolin, vatikánsky štátny sekretár

Drahí bratia a sestry svetského františkánskeho rádu, tieto slová svätého Pavla, ktoré sme počuli v druhom čítaní, podávajú jeden z najkrajších obrazov na vyjadrenie evanjeliového vyhlásenia s tou veľmi typickou starostlivosťou matky, ktorá sa stará nielen o hmotné dobro ale aj duchovné dobro svojich detí. Božie Slovo v skutočnosti vedie ľudí ku Kristovi a to je pre rast viery najpotrebnejšie. Aj vy, podľa vášho laického povolania v Cirkvi, sa zaväzujete hlásať a svedčiť o evanjeliu a venovať sa apoštolátu vo forme bratstva inšpirovaného charizmou svätého Františka. Preto taktiež aj vám je určený opis kresťanskej misie, ktorú apoštol prináša prostredníctvom materinského obrazu.

Existuje rozdiel medzi týmto obrazom apoštolátu matky a tým, ktorý sa objavuje v ďalších dvoch čítaniach, ktoré sú označené ostrými a prísnyimi varovaniami. Sú adresované kňazom Starého zákona, zákonníkom, farizejom, ale poukazujú na riziká, ktoré sa stále nachádzajú aj v laickom apoštoláte.

„Vy však ste sa odchýlili od cesty a mnohých ste urobili kolísavými v zákone...“ (Mal 2, 8) Tieto slová proroka Malachiáša zdôrazňujú veľkú zodpovednosť nielen pastorov, ale aj tých, ktorí sú povolaní žiť vo svete, ktorí sú vedení Duchom Svätým, aby dosiahli dokonalosť lásky. Pán dnes aj vás vyzýva, aby ste vo svete pôsobili ako iskra, naplnená kresťanským duchom, vedomí si toho, že musíte žiť veľkoryso v živote svätosti podľa vzoru života „serafínskeho chudáčika z Assisi“. Tento pohľad je neodmysliteľným záväzkom predovšetkým pre vedúcich duchovného smeru vašich spoločenstiev, ktorí samí majú byť prvými naplnení františkánskym duchom, ktorý je potom evanjeliovým duchom.

Nemenej závažné sú slová Ježiša tým, ktorí nie sú tak pokorní služobníci Božieho slova, ale skôr zaničení v hľadaní chvály u ľudí. V nich sa slovo a život objavujú vo veľkom kontraste: sú majstrami vecí, ktoré nedodržiavajú, ohlasujú sa titulom „Rabbi“, ktorý im nepatrí, pretože iba jeden je Majster, Kristus! (porov. Mt 23,10)

Pán nám tento večer hovorí toto varovanie: "Kto je medzi vami najväčší; bude vašim služobníkom" (Mt 23, 11). Toto sú slová, ktoré povzbudzujú každého z nás, aby sme žili kresťanské poslanie a svedčili ako pokorní služobníci Cirkvi a služobníci bratov. A my musíme byť vdáční tým, ktorí slúžia prostredníctvom nášho apoštolátu, pretože môžeme pokorne slúžiť Kristovi v nich a pamätajúc na učenie Božského Majstra, ktorý hovorí: "Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili". (Mt 25, 40).

Slovo Božie pre dnešok nám takto predstavuje na jednej strane autentický model povolania a poslania verného Kristovho učeníka; na druhej strane jeho možné (morálne) nedostatky. Tieto odkazy na evanjelium môžu byť cennými indikáciami pre vašu pracovnú generálnu kapitulú, ktorá sa dnes otvára na tému "Ako si ty mňa poslal na svet, aj ja som ich poslal do sveta" (Jn 17,18). Práca týchto dní vám ukáže, že ste sa angažovali v rozpoznávaní spôsobov, ktoré najlepšie vyhovujú životu svetskej františkánskej charizme v dnešnom spoločenskom kontexte. Cieľom úsilia je hlboké zameranie Krista! Toto je nenahraditeľný základ akéhokoľvek spoločenstva a apoštolskej perspektívy, ako aj záruka účinnosti každého

pastoračného projektu. Prehlbovanie stretnutia s Ježišom, každodenné rozhovory s ním v modlitbe, presný odkazy na evanjeliové prípady vo svetle výučby svätého Františka sú najplodnejším základom toho, aby sa váš kresťanský život stal konkrétnejším.

Musíme mať hlboké vedomie, že nemôžeme byť "generátormi" viery, ak sme prví "neboli posilnení/povzbudení vierou". Pavol mohol oznamovať Krista aj preto, že mohol povedať celú pravdu: „*Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus*“ (Gal 2, 20). Preto mohol oznámiť Krista, lebo bol najprv posilnený Kristom, obrátený Kristom, preniknutý Kristom.

Laický apoštolát sa praktizuje v úzkom spojení s tajomstvom Krista; je povinnosťou nielen kňazov, ale celej Cirkvi, a teda i laikov, aby Ježiš bol nejako „viditeľný“ v dejinách ľudstva. Verný učenník Krista preto musí byť človek zmocnený, „uchopený“ Kristom (Flp 3,12) tým, že je svedkom vo svete a je označený evanjeliovou radikálnosťou (ráznosťou).

Drahí bratia a sestry, som rád, že môžem s vami sláviť túto svätú omšu na začiatku práce na generálnej kapitule, ktorú obetujem Pánovi za vás, aby ste boli vytrvalí. Nech vám Pán pomôže kráčať po cestách svätosti, aby ste sa stali viac a viac poslami radosti a nádeje, nástrojmi pokoja.

Nech nás potešia slová sv. Karola Boromejského, ktorého dnes slávime, ktoré povedal kňazom v Miláne na poslednej synode, ktorú oslávil: „*Všetci sme určite slabí, pripúšťam to, ale Pán Boh nám dáva také prostriedky, s ktorými ak chceme môžeme urobiť veľa. Bez nich však nebudeme môcť uveriť záväzku nášho vlastného povolania*“. V jeho slovách môžeme nájsť aj konkrétny odkaz na dnešné evanjelium, kde dodáva: „*Dajte vždy dobrý príklad a snažte sa byť prvý vo všetkom. Kážte predovšetkým svojim životom a svätosťou, aby sa nestalo to, že vaše správanie je v rozpore so svojimi slovami lebo potom stratíte všetku dôveryhodnosť*“.

Nepoškvrnená Panna nech vám pomôže: dôverujúc jej, budete naozaj cítiť pokoj ako „dieťa v matkinom náručí“. Nech vám pomáha, aby ste sa zasvätili s vrúcnosťou a pokorou svätého Františka budovať stále viac spravodlivý, bratský a jednotný svet.